

Конфедерация на труда

" ПО Д К Р Е П А "

София 1000, ул. "Ангел Кънчев" 2
 Централна: 85-61 , 39-00-54 , Факс: 87-38-42 , Телекс: 24-598

К.Т. „ПОДКРЕПА“

Изх. № 3460/
 8.08.1992 г.

София

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
 РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ КТ "ПОДКРЕПА"

ОТНОСНО: Определението от 02.06.1992 г. по к.д. № 14/92 г.

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

В изпълнение на определението от 08.06.1992 г. по к.д. № 14 от 1992 г., разгледано в закрито заседание на 02.06.1992 г., образувано по искане на Президента на Република България за тълкуване на чл.6 от Конституцията, КТ "Подкрепа" дава следното становище:

Без съмнение принципът за равенството и недискриминацията е основополагащ за правата на човека. Този принцип е прокламиран в чл.6 на Конституцията на Република България от 13.07.1991 г.

Действително текстът на чл.6 от Конституцията, определящ социалните признаци, върху които не следва да се основават ограниченията, правата и привилегиите, ни изправят пред въпросите, повдигнати от Президента на Републиката пред Конституционния съд. Тези въпроси са формулирани точно в определението Ви от 08.06.1992 г. и становището на КТ "Подкрепа" по всеки един от тях е както следва:

1. Равенството на всички граждани пред закона следва да означава равенство пред всички нормативни актове, включително и подзаконовите. Считаме, че само такова разбиране на текста би отговаряло на духа на изречение първо, ал.2 на чл.6 от Конституцията и на неговата същност. Само такова тълкуване на текста би било в съответствие с чл.26 във вр. с чл.2 от Международния пакт за гражданските и политическите права - в сила за Република България от 23.03.1976 г. /ДВ, бр.43, 1976 г./

2. Считаме, че изброяването на социалните признаци в изречение второ на ал.2 на чл.6 е примерно. Ограничения в правата са недопустими и въз основа на други признаци. Само такова систематично тълкуване би съответствувало на общия принцип, прогласен в ал.1 на чл.6 и би отговаряло на духа на тази конституционна разпоредба.

3. Всяко правно третиране на отделно лице или лица следва да бъде квалифицирано като дискриминация. Дълбокият смисъл на принципа за равенството изисква правни гаранции, които изключват всяко неравенство, основано на социален признак.

4. Във връзка с изложеното в точка 3 считаме привилегиите за безспорно нарушение на принципа за равенството. Поддържаме обаче

становището, че привилегиите следва да се разграничат ясно от предимствата. Правно регламентирани предимства имат за цел преодоляване на несправедливо възникнали социални непълноти и биха съдействували за осигуряване на фактическо равенство.

5. Липсата на изрично предвидени правни механизми в обикновеното законодателство за конкретно приложение на принципите за равенство и недискриминация, които КТ "Подкрепа" винаги е отстоявала, на практика изключва тяхното действие. Тези принципи следва да бъдат отразени изрично и отстоявани последователно и в обикновеното законодателство. Всяка правна норма или правно действие, неравнотретиращи отделно лице или лица, следва да се квалифицира като дискриминация, а съответната правна норма или акт – като противоречащи на Конституцията. Считаме, че на настоящия етап този принцип не е скрепен с надеждни правни гаранции и не е проведен в българското законодателство, тъй като де факто липсата на ефективни правни механизми за неговото приложение парализират действието му. Могат да се посочат многобройни примери от действащото законодателство и съдебна практика в посочения смисъл.

Предвид изложеното считаме, че Вашето тълкуване на чл. 6 от Конституцията ще допринесе за точното и последователно прилагане на действащото законодателство и създаване на новите нормативни актове, гарантиращи на практика спазването на правата на човека.

ПРЕЗИДЕНТ НА КТ "ПОДКРЕПА":

Д-р К. ТРЕНЧЕВ/